

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/124/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615202564
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615202564.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou v právnej veci žalobcu Friendly Finance Slovakia, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hlavná č. 104, IČO: 47243368, právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, IČO: 40 887 481, proti žalovanej U. M., W.. XX. X. XXXX, bytom U. N. Y.Š., Š. XXXX/XX, o zaplatenie 315,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 200,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 200,- eur od 9. 1. 2014 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 4,96 eur a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 17,85 eur, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť advokátovi žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 2. 4. 2015 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 315,46 eur a úrokov z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 260,46 eur od 9. 1. 2014 do zaplatenia a nároku na náhradu trov konania. Žalobca, ako veriteľ a žalovaná, ako spotrebiteľ na základe vzájomnej internetovej komunikácie dňa 10. 12. 2013 uzatvorili Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a zároveň Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru tak, že žalobca zaslal žalovanej, ako zaregistrovanému spotrebiteľovi predzmluvný formulár obsahujúci informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrh Zmluvy. Žalovaná vyjadrila svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý jej žalobca zaslal prostredníctvom elektronickej pošty. Žalobca na základe zvedených zmlúv poskytol žalovanej krátkodobý, bezúčelový a bezúročný úver vo výške 200,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi celkovú čiastku vo výške 260,46 eur zahŕňajúcu náklady za poskytnutý úver v sume 60,46 eur, v lehote do 8. 1. 2014. Žalovaná dlžnú čiastku žalobcovi v lehote splatnosti nevrátila, preto si žalobca uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 260,46 eur odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 9. 1. 2014 do zaplatenia. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu skutočne vynaložených nákladov vo výške 55,- eur.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd vo veci ústne pojednávanie nenariaďoval. Predmetom konania bol drobný spor, keďže výška žalovanej sumy nepresiahla 1.000,- eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením, č. k. 5C/124/2015-18 zo dňa 14. 7. 2015, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 27. 10. 2015, t. j. najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 10. 12. 2013, Rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb zo dňa 10. 12. 2013, čiastočným výpisom z podnikateľského účtu žalobcu zo dňa 10. 12. 2013, predžalobnou upomienkou zo dňa 15. 1. 2014, urgenciou zo dňa 22. 1.2014, upozornením na hrozbu exekúcie zo dňa 29. 1. 2014, výpisom z obchodného registra a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 10. 12. 2013 uzavrel žalobca, ako veriteľ a žalovaná, ako dlžníčka, Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len „Rámcová zmluva“) a Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na základe internetovej komunikácie. Žalobca poskytol žalovanej na základe týchto zmlúv v tento deň, t. j. 10. 12. 2013 úver vo výške 200,- eur bezhotovostným prevodom na jej účet. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi úver s príslušenstvom v celkovej výške 260,46 eur v lehote do 8. 1. 2014. Podľa článku V. bod 1 rámcovej zmluvy je úver poskytnutý dlžníkovi krátkodobým bezúčelovým úverom s lehotou splatnosti najviac 31 dní, poskytnutý jednorázovo v celej výške. Celkové náklady spotrebiteľa tvorí poplatok za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou vo výške 60,46 eur. Podľa čl. IV bod 1 Rámcovej zmluvy výška poplatku bola určená individuálne v závislosti od výšky úveru a doby splatnosti úveru. Podľa čl. IV bod 3 Rámcovej zmluvy úver poskytnutý veriteľom je bezúročný. Ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpisu zmluvy predstavovala 380,7 %. Priemerná hodnota RPMN pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.03.2013 je vo výške 418 %.

Podľa článku IV. bod 5 Rámcovej zmluvy v prípade omeškania dlžníka so splátkami úveru je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s vymáhaním, a to celkové náklady vo výške 15,- eur za spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania prvej upomienky, celkové náklady vo výške 10,- eur za spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania druhej upomienky, celkové náklady vo výške 10,- eur za spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania tretej upomienky, a celkové náklady vo výške ďalších 30,- eur za spracovanie a urgencie pri omeškaní s úhradou úveru vrátane vypracovania štvrtej upomienky. Žalovaná nevrátila žalobcovi dlžnú sumu vo výške 260,46 eur v lehote splatnosti do 8. 1. 2014. Upomienkou zo dňa 15. 1. 2014, urgenciou zo dňa 22. 1. 2014, upozornením na hrozbu exekúcie zo dňa 29. 1. 2014 žalobca opakovane vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy navýšenej o ďalšie náklady vymáhania. Žalovaná na podania žalobcu nereagovala a dlžnú sumu neuhradila.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom do 31.03.2015 spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 o ochrane spotrebiteľa, pri finančných službách na diaľku, a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 12.06.2014 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku“) zmluvou na diaľku sa účely tohto zákona rozumie zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, pri finančných službách na diaľku, sa dodávateľom rozumie osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku,

Podľa § 2 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľa, pri finančných službách na diaľku, sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania,

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba X. Z. F. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd čiastočne vyhovel žalobe, nakoľko v časti uvedenej vo výroku tohto rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca, ako veriteľ a žalovaná, ako dlžníčka uzavreli dňa 10. 12. 2013 prostredníctvom prostriedkov diaľkovej (internetovej) komunikácie zmluvu na diaľku, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom na predmet a obsah zmluvy, sa nejedná

o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pretože dohodnutá lehota splatnosti poskytnutých peňažných prostriedkov nepresiahla tri mesiace. Právny vzťah medzi účastníkmi konania súd posúdil, ako právny vzťah založený zmluvou o bezodplatnej pôžičke, keďže podľa zmluvných dojednaní veriteľ poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky bezúročne. Na základe uvedenej zmluvy, žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 200,- eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splatiť jednorázovo v lehote do 8. 1. 2014. Žalovaná nesplnila svoju povinnosť ani čiastočne, súd preto žalobe v časti dôvodne uplatneného nároku na zaplatenie istiny v sume 200,- eur vyhovel.

Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky svojim obsahom odporuje zákonu a obchádza ho, preto je v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť odplatu za užívanie požičanej istiny iba vo forme úroku. Úrok sa pritom plní v určitom percente počítanom na určitý čas. Inú formu odplaty pri peňažnej pôžičke zákon neumožňuje. Ujednanie účastníkov o povinnosti žalovanej zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 60,46 eur súd vyhodnotil aj ako ujednanie v rozpore s dobrými mravmi, čo má tak isto za následok, že uvedené ujednanie je absolútne neplatné. Dojednaná RPMN predstavuje súhrn všetkých nákladov spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutou pôžičkou, náklady vo výške 380,7 % sú v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko prevyšujú najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať, a teda uvedené dojednanie je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Súd žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 60,46 eur titulom zaplatenia poplatku za poskytnutie pôžičky zamietol, lebo z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi vzniknúť žiadne práva a povinnosti. Uvedený dôvod neplatnosti možno v zmysle ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka oddeliť od ostatného obsahu zmluvy o pôžičke, neplatnou je preto len časť právneho úkonu, a to dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky.

Súd zamietol žalobu aj v časti uplatneného nároku na zaplatenie skutočne vynaložených nákladov spojených s vymáhaním nevrátenej pôžičky v sume 55,- eur, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Toto dojednanie obsiahnuté čl. V bode 5 Rámcovej zmluvy, nemožno považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, ktorého obsah pred podpisom zmluvy by mal žalovaný možnosť ovplyvniť a ako také spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jeho neprospech, ako spotrebiteľa.

Žalovaná tým, že riadne a včas nevrátila žalobcovi poskytnutú pôžičku v sume 200,- eur, dostala sa do omeškania. Žalobcovi vzniklo zároveň právo na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške 5,25 % ročne, ktoré súd žalobcovi priznal len zo sumy priznanej istiny, t. j. zo sumy 200,- eur, deň nasledujúci po uplynutí dohodnutej splatnosti pôžičky, t. j. od 9. 1. 2014 do zaplatenia. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca mal vo veci úspech v sume 200,- eur, čo je 63,40 %, neúspech v sume 115,46 eur, čo je 36,60 %. Pomer úspechu a neúspechu predstavoval 63,40 % - 36,60 % je rozdiel 26,80 %. Súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 26,80 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 4,96 eur (zaplatený súdny poplatok vo výške 18,50 eur) a 26,80 % z náhrady trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia priznal za dva úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby spolu 13,35 eur (jeden úkon á 24,90 eur, § 10 ods. 1 v spojení s § 13 a ods. 1 písm. a/ c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnomu zástupcovi žalobcu priznal paušálnu náhradu hotových výdavkov v súvislosti s dvomi úkonmi právnej služby vo výške 4,50 eur (8,39 x dva úkony v roku 2015). Trovy právneho zastúpenia sú celkom 17,85 eur. Trovy je žalovaná povinná zaplatiť advokátovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.